

Tisková zpráva ze dne 7. 3. 2016

Autor: Monika Lecková

Šest sourozenců z Litvínovska nemusí do ústavu, matka svou roli zvládla – i díky sociální práci odborníků

Most, 7. 3. 2016 – Nevládala uvařit, vyprat, uklidit. Nevyšla s penězi. Děti neposílala do školy, ani nevodila k lékařům. Mladá matka šesti dětí z Litvínova se tak ocitla v situaci, kdy bylo už téměř rozhodnuto, že jí budou děti odebrány a umístěny v některém z ústavních zařízení. Z pohledu zanedbané péče – logické rozhodnutí. Z pohledu sociálních pracovníků - situace, která se pomocí intenzivní práce s rodinou, dá účinně řešit.

Pomoc sociálně ohroženým rodinám poskytuje služba mostecké Diakonie už deset let. Pracovníci tohoto programu mají pověření k sociálně právní ochraně dítěte a úzce spolupracují s oddělením péče o dítě v Mostě i Litvínově. V rodinách řeší zejména problémy týkající se výchovy a péče o děti, dále potíže spojené s bydlením či financemi a snaží se rodiny stabilizovat natolik, aby nemuselo docházet k odebrání dětí do ústavních zařízení.

S matkou z našeho příběhu začali sociální pracovníci Diakonie intenzivně pracovat v létě roku 2014, kdy už byla situace v této rodině téměř kritická. Nejprve bylo potřeba pomoci dětem se školním učivem, které díky častým absencím nevládaly, a připravit je na opravné zkoušky. Zároveň bylo nutné naučit matku, jak stanovit každodenní režim v rodině, jaké jsou povinnosti dětí a rodičů, jak sestavit udržitelný rozpočet a vyjít s penězi.

Matka si postupně uvědomovala fakt, že jí reálně hrozí odebrání dětí a díky dluhům také ztráta bydlení. S pomocí sociálních pracovníků Diakonie začala své postoje a tím i situaci své rodiny pomalu měnit. Podařilo se nastavit funkční komunikaci mezi rodinou a školou. Děti začaly na výuku pravidelně docházet. Matka si zvládla vyřídit výplatu sociálních dávek. Začala také komunikovat s pronajímatelem bytu a podle dohodnutého splátkového kalendáře platit dlužné nájemné. Domácnost se naučila udržovat v čistotě. Stanovila si maximální denní útratu peněz tak, aby jí zbylo na jídlo i školní svačiny pro děti. Začala řešit svůj špatný zdravotní stav a také žádost o podmíněné propuštění svého partnera z výkonu trestu.

Díky důsledné práci a půl dlouhé práci se tak rodinu nakonec podařilo stabilizovat a zdá se, že původně komplikovaný příběh spěje ke šťastnému konci. Nemalou zásluhu na tom mají také odpovědní úředníci (v tomto případě Oddělení sociálně právní ochrany dětí v Litvínově) i další dotčené instituce jako jsou škola, speciálně pedagogické centrum, úřad práce či příslušní zdravotníci. Bez jejich těsné spolupráce a vzájemné komunikace by se řešení podobných situací hledalo jen velmi obtížně.